

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5627/2021
20.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Друштва за спортску рекреацију „Партизан – Соколана“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Горан Делић, адвокат из ..., против туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду, кога заступа пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ... и туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Жељко Иванић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7736/16 од 13.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7736/16 од 13.06.2018. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 885/2014 од 31.05.2016. године, ставом првим изреке, утврђено је да тужилац Друштво за спортску рекреацију „Партизан – Соколана“ са седиштем у Београду има право својине на објекту – породичној стамбеној згради број .., која се налази у улици ... у Београду, постојећој на катастарској парцели број .. КО ..., уписаној у лист непокретности број .. КО ... код Републичког геодетског завода – Службе за катастар непокретности Београд 2, а што је тужени ДФВР „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду дужна да призна и трпи. Ставом другим изреке, утврђено је да је недопуштено извршење одређено решењем Првог основног суда у Београду број И 20002/2012 од 03.05.2012. године, а што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке, утврђено је да тужилац има право коришћења на катастарским парцелама ближе описаним у изреци пресуде, уписаним у лист непокретности број .. КО ..., а што је тужени ДФВР „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду дужна да призна и трпи. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ДФВР „Партизан – Чукарица“ да се са свим лицима и стварима исели из објекта – породичне стамбене зграде број .., која се налази у улици ... у Београду, постојећој на катастарској парцели број .. КО ..., уписане у лист

непокретности број .. КО ..., те да исти испразни од свих лица и ствари и преда у државину тужиоцу. Ставом петим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 882.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду П 885/14 од 01.02.2017. године одбијен је предлог туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“ за одлагање плаћања судских такси до окончања овог спора, као и предлог за плаћање судских такси у најмање 10 месечних рата, одборено је овом туженом плаћање судске таксе на жалбу против првостепене пресуде од 13.12.2013. године у износу од 97.500,00 динара и на одлуку другостепеног суда по жалби од 08.10.2014. године у износу од 97.500,00 динара, укупно 195.000,00 динара у три једнаке месечне рате у износима од по 65.000,00 динара почев од 01.03.2017. године закључно са 01.05.2017. године. Истим решењем је одбијен предлог туженог АА за ослобађање плаћања судских такси, а одобрено је том туженом да таксу на жалбу против првостепене пресуде од 13.12.2013. године и на одлуку другостепеног суда од 08.10.2014. године, у укупном износу од 195.000,00 динара, плати у три једнаке рате у износима од по 65.000,00 динара у периоду од 01.03. до 01.05.2017. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7736/16 од 13.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених, као неосноване и потврђена пресуда Вишег суда у Београд П 885/14 од 31.05.2016. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном и делу става петог изреке у односу на туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу петом изреке првостепене пресуде у односу на туженог АА, тако што је обавезан тужени АА да тужиоцу солидарно са туженим ДФВР „Партизан – Чукарица“ из Београда, на име трошкова парничног поступка исплати износ од 220.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“ као неоснована и потврђено решење Вишег суда у Београду П 885/14 од 01.02.2017. године у ставовима првом и другом изреке. Ставом четвртим изреке, укинута је решење Вишег суда у Београду П 885/14 од 01.02.2017. године у ставу трећем изреке и предмет у том делу враћен истом суду на поновно одлучивање. Ставом петим изреке, одбијена је жалба туженог АА као неоснована и потврђено решење Вишег суда у Београду П 885/14 од 01.02.2017. године у ставу првом изреке. Ставом шестим изреке, укинута је решење Вишег суда у Београду П 885/14 од 01.02.2017. године у ставу другом изреке и предмет у том делу враћен истом суду на поновно одлучивање. Ставом седмим изреке, одбијен је захтев туженог ДФВР „Партизан – Чукарица“ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ДФВР „Партизан – Чукарица“ из Београда је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у другостепеном поступку и због погрешне примене материјалног права, с тим што је пресуду побијао у ставу првом и ставу седмом изреке.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), па је оценио да ревизија првотуженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 373. став 4. и члана 396. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом посебно указује. Тачно је да је у овој парници првостепена пресуда већ једном била укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 1792/14 од 08.10.2014. године, што је само један од законских услова за заказивање расправе пред другостепеним судом. Међутим, потребно је да се кумулативно са овим условом испуни и други услов, а то је да се побијана пресуда заснива на погрешно и непотпуно утврђеничном стању или да су у поступку пред првостепеним судом учињене битне повреде одредаба парничног поступка. Другостепени суд је, одлучујући о жалби првотуженог утврдио да приликом доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка на које другостепени суд пази по службеној дужности и на коју је указивано жалбом, као и да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање.

У образложењу побијане пресуде другостепени суд је оценио битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, Друштво за телесно васпитање „Партизан – Чукарица“ донело је дана 05.01.1971. године одлуку о формирању Општинског савеза за физичко васпитање и рекреацију „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду, након чега је 08.04.1971. године, под редним бројем 310 у регистар удружења грађана код Градског секретаријата за унутрашње послове Града Београда уписан „Партизан“ – Општински савез за физичко васпитање и рекреацију „Чукарица“ са седиштем у Београду.

Код истог органа је дана 09.11.1984. године, под бројем 665 регистровано Друштво за физичко васпитање и рекреацију (ДФВР) „Партизан – Чукарица“ са седиштем у Београду. Ово друштво је носилац права својине на објекту породично-стамбеној згради број .. у улици ... у Београду, постојећој на кп бр .. уписаној у ЛН бр .. КО ..., а наведена катастарска парцела је у својини Републике Србије. Конференција овог друштва је, услед потребе за усклађивањем са одредбама Закона о спорту, донела одлуку о трансформацији друштва у Друштвено предузеће ДП Центар за физичку припрему и борење „Партизан – Чукарица“ које се уписало у одговарајући регистар код Привредног суда у Београду. Новоформирано друштвено предузеће је уписало право својине на објекту у улици ... број .., а уписало се и као корисник кп бр .., .. и .., све у улици ... у Београду, у ЛН бр .. КО Међутим, правноснажном пресудом Привредног суда у Београду П 2818/99 од 18.11.1999. године утврђено је да је упис наведеног друштвеног предузећа ништав јер одлука о трансформацији на основу које је тај упис извршен није донета у законито спроведеном поступку.

Други општински суд у Београду је на основу наведене пресуде Привредног суда у Београду донео решење којим је дозвољена укњижба брисања укњижбе промене назива власника непокретности у улици ... број .. у Београду као Друштвено предузеће Центар за физичку припрему и борење „Партизан – Чукарица“, те је наложена успостава уписа права власништва на тој непокретности у корист ранијег власника – ДФВР „Партизан – Чукарица“. Ово решење је постало правноснажно доношењем решења Окружног суда у Београду Гж 1712/02 од 05.09.2002. године.

Дана 19.01.2000. године основано је ново друштво за физичко васпитање и рекреацију „Партизан – Чукарица“ које је на основу решења Министарства за омладину и спорт од 24.01.2000. године уписано у регистар спортских организација као удружење спортских друштава и савеза под редним бројем 8114. Затим је 14. јула 2000. године одржана ванредна седница тог друштва на којој је донета одлука да се друштвена организација регистрована под редним бројем 665 трансформише у спортску организацију са статусом Удружења грађана, а та промена је регистрована тако што је ДФВР „Партизан – Чукарица“ уписан у регистар спортских организација под редним бројем 8720 у регистру спортских организација Министарства за омладину и спорт, на основу решења тог министарства од 01.12.2000. године.

Дана 15.05.2001. године чланови ДФВР „Партизан – Чукарица“ донели су одлуку да се то друштво регистровано под бројем 665 код ГСУП Београд трансформише у удружење са истим називом и да се удружи са истоименим друштвом уписаним у регистар спортских организација као удружење са регистарским бројем 8114, унесећи у њега своју имовину, али наведена промена није регистрована код надлежног Министарства за омладину и спорт. Након тога, 14.06.2001. године закључен је поступак ликвидације над ДП Центар за физичку припрему и борење „Партизан – Чукарица“ те је ДФВР „Партизан – Чукарица“ враћен спортски објекат у улици ... у Београду, с тим да у решењу Привредног суда нису прецизирани подаци о матичном или регистарском броју друштва, односно коме од два ДФВР „Партизан – Чукарица“ се враћа имовина.

Како је након доношења Закона о спорту из 1996. године извршен упис два правна лица под истим именом и седиштем, и то 24.01.2000. године под редним бројем 8114 и 01.12.2000. године под редним бројем 8720, између ових лица су пред Министарством за омладину и спорт, а касније пред Врховним судом Србије и Управним судом вођени управни поступци као и управни спорови ради поништаја наведених уписа који нису правноснажно решени, односно упис у регистар спортских организација код надлежног Министарства за спорт и омладину, тачније упис под редним бројем 8720 је пресудом ВСС У.бр 993 од 28.02.2017. године поништен, због постојања већ уписаног друштва са истим називом и седиштем под бројем 8114 (првотуженог), након чега је ДФВР „Партизан – Чукарица“ под редним бројем 8720 променио пословни назив у Друштво за спортску рекреацију „Партизан – Соколана“, а затим и седиште, што произлази из решења тог министарства од 06.08.2015. године које није правноснажно.

Решењем Првог основног суда у Београду И 20002/20 од 03.07.2014. године треће лице, овде тужилац упућен је на парницу ради проглашења недопуштеним решења о извршењу тог суда од 03.05.2012. године, којим је одређено извршење против извршних дужника тамо наведених, у корист извршног повериоца, овде првотуженог, ради испражњења и предаје непокретности број .. у улици ... у Београду.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је утврдио да тужилац има право својине на спорном објекту, да је недопуштено извршење одређено решењем Првог основног суда у Београду И бр 20002/2012 од 03.05.2012. године, да тужилац има право коришћења на катастарским парцелама ближе наведеним у ставу трећем изреке првостепене пресуде, те је обавезао првотуженог да се са свим лицима и

стварима исели из спорног објекта, те да исти испражњен од свих лица и ствари преда у државину тужиоцу.

Другостепени суд је потврдио пресуду првостепеног суда, осим у делу о трошковима парничног поступка која је преиначена у односу на друготуженог.

Правилно су судови применили материјално право доносећи побијане одлуке, за које су дали довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и Врховни касациони суд. Правилан је закључак да је одлуком о трансформацији ДФВР „Партизан – Чукарица“ 14.07.2000. године настављен континуитет некадашњег ДФВР „Партизан – Чукарица“ те је и правно лице настало регистрацијом те одлуке, регистровано под редним бројем 8720, односно садашњи тужилац као правни следбеник некадашњег ДФВР „Партизан – Чукарица“ те му по том основу припада целокупна имовина тог некадашњег правног лица. Првотужени је нова спортска организација основана 2000. године и не може бити правни следбеник ранијег спортског друштва ДФВР „Партизан – Чукарица“, па с тога ни власник спорних непокретности.

Супротно наводима ревизије првотуженог другостепени суд није имао обавезу да закаже расправу и цени доказе који су достављени уз жалбу, с обзиром да је правилно закључио да је првотужени преклудиран у праву на достављање нових доказа, у смислу члана 7. Закона о парничном поступку.

Такође, супротно наводима ревизије, другостепени суд је ценио податке из листа непокретности број .. КО ..., с обзиром да је првотуженом додељен матични број правног лица тек након провођења уписа у АПР 2011/2012. године, па је тужени нова спортска организација основана 2000. године, која није постајала 1997. године када је био уписан ранији земљишно књижни власник са истим именом и седиштем, па с тога и не може бити власник нити корисник спорних непокретности.

Неосновано се ревизијом указује на списак чланова „ванредне конференције ДФВР „Партизан – Чукарица“ бр 8720 од 14.07.2000. године, с обзиром да је овај списак достављен након истека рока у коме странке у парничном поступку могу да достављају доказе, а тужени није доказао да без његове кривице ове доказе није доставио благовремено.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, у смислу закључка да је тужилац правни следбеник некадашњег ДФВР „Партизан – Чукарица“, да постоји континуитет друштва уписаног под бројем 310 и 665, те да по том основу тужилац има право својине на спорном објекту и право коришћења на катастарским парцелама на којима се објекат налази, па ти наводи нису посебно образложени.

Првотужени није успео у поступку по ревизији, па нема право на трошкове ревизијског поступка које је тражио и определио у ревизији у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић